

[Johs. Larsen.]

i stigende Priser paa Erhvervenes Tjenesteydelser. Stigningen i Lønniveauet kan ikke tages ud af Luften; det kan ikke hjælpe, vi hengiver os til Illusioner af den Art.

Jeg finder ikke Anledning til at gaa i Enkeltheder, hvad angaar de foreslaaede Takstændringer. Dog vil jeg i Modsætning til Ordføreren for det socialdemokratiske Parti udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Minister har undgaaet at forhøje Landsporto for Brevpost. Der har nemlig i Aarens Løn udviklet sig et Misforhold mellem Porto for Landspost og Porto for Lokalpost, hvad Brevposten angaar. Ved Postloven af 1919 var Forholdet mellem Lokalporto og Landsporto for Brevpost som 7:10, en Forskel paa 43 pCt. Ved de nu gældende Takster er Forskellen mellem Lokalporto og Landsporto 10 Øre, Forholdet er 10:20, der er en Forskel paa 100 pCt. Ved de nu foreslaaede Bestemmelser bliver Taksterne 15 og 20 Øre, en Forskel paa 33 pCt., og vi nærmer os da det, som den nævnte Lov indeholdt med Hensyn til Taksterne paa dette Felt. Derfor finder jeg den Ændring, som skal finde Sted, retfærdig og rimelig.

Den højtærede Minister fremhævede i sin Forelæggelsestale, at den foreslaaede Takstforhøjelse var lagt paa Felten inden for Virksomheden, hvor Misforholdet mellem Indtjening og Driftsudgifter var mest iøjnefaldende. Jeg finder denne Fremgangsmaade rigtigere end en generel Forhøjelse af Taksterne.

Paa mit Partis Vegne tilsiger jeg Lovforslaget en hurtig og velvillig Behandling i Tinget.

Carsten Raft: Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige det foreliggende Lovforslag en velvillig, men egentlig ikke en særlig hurtig Behandling her i Tinget. Forholdet er det, at her er Takster, vi slet ikke kan trænge ind i. Der maa være Mulighed for, at de forskellige Faginteresser kan henvende sig til os og forelægge deres Ønsker, og at vi kan undersøge, hvad Grundlag der skulde være for at rette paa Tingene. Derfor vil jeg tro — jeg ved ikke, om vi overhovedet kan være paa Rigsdagen i den kommende Ferie, eller hvordan det er —, at det af Hensyn til en saglig og anstændig Behandling af Lovforslaget vilde være rigtigt, om man gav rigelig Tid til, at man ude fra Erhvervslivet kunde henvende sig med Ønsker, og vi kunde drøfte dem og sammen med Ministeren naa til en Afgørelse.

Vort principielle Synspunkt er det samme som ved Jernbanetakstloven: Penge

skal bruges, Dækning skal der til, og det synes ikke urimeligt med de Forandringer, der er sket i Portoforholdene i Tidens Løb, at Porto en faar en Omgang. Rent principielt, naar man endelig skal drøfte det, vil jeg være enig med den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, Hr. Poul Hansen (Svendborg) i, at Lokalporto en staar i større Fare for at komme i Konkurrence med private Foretagender end Fjernporto en. Her synes jeg ikke, man skal hænge sig saa nøje i de Forhold, der har været tidligere, men spørge om: hvilke Chancer har Postvæsenet for at beholde sin Forretning? Man kunde ogsaa spørge, om man ikke — det forstaar jeg ogsaa er den højtærede Ministers Synspunkt — ved at sætte Taksterne rimeligt i Vejret kunde forhindre en Masse Udbringninger, som det er urimeligt at belemre Postvæsenet med, og som er kommet til Postvæsenet, fordi Taksterne har været uhyre billige. Derfor kan vi i det store og hele tiltræde Forslaget, blot man faar Mulighed for at se lidt paa det.

Naar jeg lægger Vægt paa en Udvalgsbehandling, er det, fordi der er Ønske om at tale med Ministeren om de forskellige Takster. Jeg har ogsaa haft en Henvendelse fra Fagblade; det er Blade, som gør stor Nytte og betyder meget for Forbindelsen mellem Foreninger og deres Medlemmer. Foreningerne som saadanne betaler Bladene, og derfor er Portoforhøjelsen en voldsom Ekstraudgift for dem. Der blev nævnt et Tilfælde med 30 000 Kr., jeg har hørt et Tilfælde med 28 000 Kr.; hvor der er store Oplag, vil Foreningerne blive meget vanskeligt stillede, og det er rimeligt at tale nærmere om det, forinden man gaar til denne Forhøjelse. Jeg tænker ogsaa paa de lokale Distriktsblade, der vil faa Vanskelighed med den nye Takst. Men det tror jeg er det væsentligste Punkt, hvor der er Grund til at undersøge Forholdene. I øvrigt kan jeg tilsige en velvillig Behandling og Anerkendelse af Princippet, idet jeg dog udtaler Ønsket om, at der maa blive en saa lang Udvalgsbehandling, at der bliver Mulighed for Deputationer til at fremføre deres Ønsker.

Chr. A. Christiansen: For vort Vedkommende kan jeg i og for sig henvise til Udtalelsen angaaende Forhøjelsen af Taksterne for Statsbanerne. Den samme Stilling tager vi til det foreliggende Lovforslag. Ogsaa vi anser Taksterne for Dagblade, Ugeblade og Tidsskrifter for at være for stramme og ønsker at se nærmere paa disse Takster. Jeg kunde tænke mig, at man strammede Taksterne lidt for Forretnings-